

ΟΔΗΓΙΑ 2006/44/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 6ης Σεπτεμβρίου 2006

περί της ποιότητας των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων

(Κωδικοποιημένη έκδοση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 78/659/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1978, περί της ποιότητας των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων ⁽³⁾, έχει επανειλημμένα τροποποιηθεί ουσιαστικά ⁽⁴⁾. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Η προστασία και η βελτίωση του περιβάλλοντος καθιστούν αναγκαία τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την προστασία των υδάτων από τη ρύπανση, συμπεριλαμβανομένων των γλυκών υδάτων στα οποία δύνανται να αναπτύσσονται ιχθύες.
- (3) Είναι αναγκαίο, από άποψη οικονομίας και οικολογίας, να προφυλάσσονται οι πληθυσμοί των ιχθύων από διάφορες επιβλαβείς συνέπειες που απορρέουν από την απόρριψη εντός των υδάτων ρυπαντικών ουσιών, όπως, ιδίως, είναι η ελάττωση του αριθμού των ιχθύων που ανήκουν σε ορισμένα είδη, και ορισμένες φορές μάλιστα η εξαφάνιση ορισμένων από τα είδη αυτά.
- (4) Η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον ⁽⁵⁾, αποσκοπεί στην επίτευξη επιπέδων ποιότητας των επιφανειακών υδάτων που να μην προκαλούν επιπτώσεις και κινδύνους για το περιβάλλον.

- (5) Οι ανομοιότητες διατάξεων που εφαρμόζονται στα διάφορα κράτη μέλη όσον αφορά την ποιότητα των γλυκών υδάτων που είναι κατάλληλα για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων μπορεί να δημιουργήσει άνισους όρους ανταγωνισμού και να έχει, ως εκ τούτου, άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (6) Για να επιτευχθούν οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν τα ύδατα επί των οποίων θα εφαρμοσθεί και να προσδιορίσουν τις οριακές τιμές που αντιστοιχούν σε ορισμένες παραμέτρους. Τα ούτως καθοριζόμενα ύδατα θα πρέπει να προσαρμοσθούν προς τις τιμές αυτές εντός πέντε ετών από τον καθορισμό.
- (7) Ενδεικνύεται να προβλεφθεί ότι τα γλυκά ύδατα στα οποία δύνανται να αναπτύσσονται ιχθύες, θα θεωρούνται, σε ορισμένες περιπτώσεις, ότι ανταποκρίνονται στις σχετικές τιμές των παραμέτρων ακόμη και αν ένα συγκεκριμένο ποσοστό ληφθέντων δειγμάτων δεν ανταποκρίνεται στις ορισθείσες οριακές τιμές.
- (8) Για να εξασφαλισθεί ο έλεγχος της ποιότητας των γλυκών υδάτων στα οποία δύνανται να αναπτύσσονται ιχθύες, θα πρέπει να γίνονται οι ελάχιστες δειγματοληψίες και να εφαρμόζονται οι τιμές των παραμέτρων που ορίζονται σε παράρτημα. Οι δειγματοληψίες αυτές είναι δυνατόν να ελαττώνονται ή να διακόπτονται ανάλογα με την ποιότητα του ύδατος.
- (9) Ορισμένα φυσικά συμβάντα διαφεύγουν τον έλεγχο των κρατών μελών και, γι' αυτό, πρέπει να παρέχεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, η δυνατότητα παρέκκλισης από την παρούσα οδηγία.
- (10) Η τεχνολογική και επιστημονική πρόοδος είναι δυνατόν να καταστήσει αναγκαία την ταχεία προσαρμογή ορισμένων από τις απαιτήσεις που σημειώνονται στο παράρτημα Ι. Για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των αναγκαιών, για τον σκοπό αυτό, μέτρων, θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 117 της 30.4.2004, σ. 11.⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 (ΕΕ C 104 E της 30.4.2004, σ. 545) και απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Απριλίου 2006.⁽³⁾ ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 36).⁽⁴⁾ Βλέπε παράρτημα ΙΙΙ, μέρος Α.⁽⁵⁾ ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.⁽¹¹⁾ Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίξει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ, μέρος Β,⁽⁶⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 4

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την ποιότητα των γλυκών υδάτων και εφαρμόζεται στα ύδατα, για τα οποία τα κράτη μέλη καθορίζουν ότι έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτίωσης για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα ύδατα που σχηματίζουν τις φυσικές ή τεχνητές δεξαμενές που χρησιμοποιούνται για εντατική ιχθυοκαλλιέργεια.

3. Η παρούσα οδηγία αποβλέπει στην προστασία ή τη βελτίωση της ποιότητας των ρεόντων ή λιμναζόντων γλυκών υδάτων μέσα στα οποία αναπτύσσονται ή θα μπορούσαν να αναπτυχθούν, εάν η ρύπανση ήταν μικρότερη ή είχε εξαλειφθεί, ιχθύες ανήκοντες:

- α) σε εγχώρια είδη που εμφανίζουν φυσική ποικιλία·
- β) σε είδη η παρουσία των οποίων κρίνεται επιθυμητή από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, με σκοπό τη διαχείριση των υδάτων.

4. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θεωρούνται ως:

- α) ύδατα σαλμονιδών, τα ύδατα μέσα στα οποία αναπτύσσονται ή δύνανται να αναπτυχθούν οι ιχθύες που ανήκουν σε είδη, όπως οι σολομοί (*Salmo salar*), οι πέστροφες (*Salmo trutta*), οι σκιαθίδες (*Thymallus thymallus*) και τα *Coregonus* (*coregonus*)·
- β) ύδατα κυπρινιδών, τα ύδατα μέσα στα οποία αναπτύσσονται ή δύνανται να αναπτυχθούν ιχθύες που ανήκουν στα κυπρινοειδή (*Cyprinidae*) ή σε άλλα είδη, όπως οι λάβρακες (*Esox lucius*), οι πέγκες (*Perca fluviatilis*) και οι εγγέλις (*Anguilla anguilla*).

Άρθρο 2

Οι φυσικοχημικές παράμετροι, που εφαρμόζονται στα καθοριζόμενα από τα κράτη μέλη ύδατα, απαριθμούνται στο παράρτημα I.

Για την εφαρμογή των παραμέτρων αυτών, τα ύδατα διαιρούνται σε ύδατα σαλμονιδών και σε ύδατα κυπρινιδών.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν, για τα καθορισμένα ύδατα, τιμές για τις παραμέτρους που απαριθμούνται στο παράρτημα I, εφόσον εμφανίζονται τιμές στη στήλη G ή στη στήλη I. Συμμορφώνονται προς τις ενδείξεις που εμφανίζονται σε εκάστη από τις δύο αυτές στήλες.

2. Τα κράτη μέλη δεν καθορίζουν τιμές λιγότερο περιοριστικές από τις τιμές που εμφανίζονται στη στήλη I του παραρτήματος I και είναι υποχρεωμένα να τηρούν τις τιμές που εμφανίζονται στη στήλη G, λαμβανομένης υπόψη της αρχής του άρθρου 8.

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα ύδατα που περιέχουν σαλμονίδες και τα ύδατα κυπρινιδών και, στη συνέχεια, δύνανται να προβούν σε συμπληρωματικούς καθορισμούς.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβούν σε αναθεώρηση του καθορισμού ορισμένων υδάτων βάσει παραγόντων που δεν είχαν προβλεφθεί κατά την ημερομηνία του καθορισμού, λαμβανομένης υπόψη της αρχής του άρθρου 8.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν προγράμματα με σκοπό να μειώσουν τη ρύπανση και να εξασφαλίσουν ότι τα καθορισθέντα ύδατα είναι σύμφωνα με τις τιμές που ορίζονται από τα κράτη μέλη κατά το άρθρο 3 καθώς και με τις ενδείξεις που περιέχονται στις στήλες G και I του παραρτήματος I, εντός πέντε ετών από τον καθορισμό που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 4.

Άρθρο 6

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 5, τα καθορισθέντα ύδατα θεωρούνται ότι συμφωνούν με την παρούσα οδηγία, εάν τα δείγματα που ελήφθησαν κατά τη μικρότερη συχνότητα που προβλέπεται στο παράρτημα I, στον αυτό τόπο δειγματοληψίας και κατά τη διάρκεια δώδεκα μηνών, δεικνύουν ότι έχουν τηρηθεί οι τιμές που έχουν ορίσει τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3, όπως και οι ενδείξεις που περιέχονται στις στήλες G και I του παραρτήματος I, ως προς τα εξής:

- α) το 95 % των δειγμάτων για τις ακόλουθες παραμέτρους: pH, BOD₅, νιτρώδη, μη ιονισμένη αμμωνία, συνολικό αμμώνιο, συνολικό υπολειμματικό χλώριο, συνολικός ψευδάργυρος και διαλελυμένος χαλκός. Εάν η συχνότητα της δειγματοληψίας είναι μικρότερη του ενός δείγματος ανά μήνα, οι ανωτέρω αναφερόμενες τιμές και ενδείξεις, πρέπει να τηρούνται για όλα τα δείγματα·
- β) τα ειδικά ποσοστά που απαριθμούνται στο παράρτημα I για τις ακόλουθες παραμέτρους: θερμοκρασία και διαλελυμένο οξυγόνο·
- γ) τη μέση συγκέντρωση που ορίζεται για την παράμετρο: «αιωρούμενα στερεά».

2. Η μη τήρηση των τιμών που έχουν ορίσει τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3 ή των ενδείξεων που περιέχονται στις στήλες G και I του παραρτήματος I, δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό των προβλεπομένων στην παράγραφο I ποσοστών, εάν είναι συνέπεια πλημμυρών ή άλλων φυσικών καταστροφών.

Άρθρο 7

1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών προβαίνουν σε δειγματοληψίες την ελαχίστη συχνότητα των οποίων ορίζει το παράρτημα I.

2. Εάν η αρμοδία αρχή διαπιστώσει ότι η ποιότητα των καθορισθέντων υδάτων είναι πολύ ανώτερη της ποιότητας που θα προέκυπτε από την εφαρμογή των τιμών που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 3 και των ενδείξεων που περιέχονται στις στήλες G και I του παραρτήματος I, η συχνότητα των λήψεων μπορεί να μειωθεί. Εάν δεν υπάρχει ρύπανση ούτε κίνδυνος χειροτέρευσης της ποιότητας των υδάτων, η αρμοδία αρχή δύναται να αποφασίσει ότι δεν είναι αναγκαία η δειγματοληψία.

3. Εάν, μετά από δειγματοληψία, αποδεικνύεται ότι η τιμή που ορίζει κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 3 ή ότι οι ενδείξεις που περιέχονται στις στήλες G ή I του παραρτήματος I δεν έχουν τηρηθεί, το κράτος μέλος ορίζει εάν τούτο είναι τυχαίο, εάν είναι συνέπεια φυσικού φαινομένου ή εάν οφείλεται σε ρύπανση και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα.

4. Ο ακριβής τόπος δειγματοληψίας, η απόσταση του τόπου αυτού από το πλησιέστερο σημείο απόρριψης ρύπων, καθώς και το βάθος από το οποίο λαμβάνονται τα δείγματα, ορίζονται από την αρμοδία αρχή κάθε κράτους μέλους σε συνάρτηση ιδίως με τις τοπικές συνθήκες του περιβάλλοντος.

5. Ορισμένες μέθοδοι ανάλυσης αναφοράς για τον υπολογισμό των σχετικών παραμέτρων, ορίζονται στο παράρτημα I. Τα εργαστήρια που χρησιμοποιούν άλλες μεθόδους πρέπει να βεβαιώνονται ότι τα εξαχθέντα αποτελέσματα είναι ισοδύναμα ή συγκρίσιμα με τα προσδιοριζόμενα στο παράρτημα I.

Άρθρο 8

Η εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί, σε καμιά περίπτωση, να έχει ως αποτέλεσμα την άμεση ή έμμεση αύξηση της ρύπανσης των γλυκών υδάτων.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη μπορούν, οποτεδήποτε, να ορίζουν για τα καθορισθέντα ύδατα τιμές πιο περιοριστικές από τις τιμές που προβλέπει η παρούσα οδηγία. Μπορούν επίσης να εκδίδουν διατάξεις για παραμέτρους διαφορετικές από αυτές που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 10

Σε περίπτωση κατά την οποία γλυκά ύδατα διασχίζουν ή αποτελούν τα σύνορα μεταξύ κρατών μελών και ένα από τα κράτη αυτά σκοπεύει να καθορίσει αυτά τα ύδατα, τα κράτη αυτά κατόπιν διαβουλεύσεων προσδιορίζουν το τμήμα των υδάτων εκείνων επί των οποίων δύναται να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία ως και τις συνέπειες που συνεπάγονται οι από κοινού αντικειμενικοί στόχοι ποιότητας, οι οποίες θα ορισθούν μετά την από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος έκφραση απόψεων. Η Επιτροπή δύναται να συμμετέχει στις συσκέψεις αυτές.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη δύναται να παρεκκλίνουν από την παρούσα οδηγία:

- α) για ορισμένες παραμέτρους, που σημειώνονται με (0) στο παράρτημα I, λόγω εξαιρετικών καιρικών συνθηκών, ή ειδικών γεωγραφικών συνθηκών·

- β) όταν τα καθορισθέντα ύδατα υφίστανται φυσικό εμπλουτισμό με ορισμένες ουσίες, με αποτέλεσμα να μην τηρούνται οι τιμές που ορίζει το παράρτημα I.

Ως φυσικός εμπλουτισμός νοείται η διαδικασία με την οποία καθορισθείσα ποσότητα ύδατος δέχεται από το έδαφος ουσίες που περιέχονται σ' αυτό, χωρίς ανθρώπινη παρέμβαση.

Άρθρο 12

Οι αναγκαίες τροποποιήσεις για την προσαρμογή στην τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο των τιμών G των παραμέτρων και των μεθόδων ανάλυσης, που περιέχονται στο παράρτημα I, εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 13

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την προσαρμογή στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, καλούμενη στο εξής «επιτροπή».

2. Οσάκις γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία του άρθρου 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/EK, ορίζεται τρίμηνη.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 14

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αφορούν:

- α) τα ύδατα που έχουν καθορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, υπό συνοπτική μορφή·
- β) την αναθεώρηση του καθορισμού ορισμένων υδάτων σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2·
- γ) τις διατάξεις που εκδίδονται για τον ορισμό νέων παραμέτρων σύμφωνα με το άρθρο 9·
- δ) την εφαρμογή παρεκκλίσεων από τις τιμές που απαριθμούνται στην στήλη I του παραρτήματος I.

Γενικότερα, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή, μετά από αιτιολογημένη αίτησή της, τις αναγκαίες πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 15

Κάθε τρία χρόνια, και για πρώτη φορά για το χρονικό διάστημα από το 1993 έως το 1995 συμπεριλαμβανομένου, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με τομεακή έκθεση, η οποία καλύπτει και τις άλλες σχετικές κοινοτικές οδηγίες. Η έκθεση αυτή καταρτίζεται βάσει ερωτηματολογίου ή σχεδιαγράμματος, το οποίο συντάσσει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον ⁽¹⁾. Το ερωτηματολόγιο ή το σχεδιάγραμμα αυτό αποστέλλεται στα κράτη μέλη έξι μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου που καλύπτει η έκθεση. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από τη λήξη της τριετίας την οποία καλύπτει.

Η Επιτροπή δημοσιεύει κοινοτική έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός εννέα μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων των κρατών μελών.

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που εκδίδουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 17

Η οδηγία 78/659/ΕΟΚ καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα III μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και θα πρέπει να διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος IV.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή μέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 6 Σεπτεμβρίου 2006.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ

Παράμετρος	Ύδατα σαλμονιδίων		Ύδατα κυπρινιδίων		Μέθοδοι ανάλυσης ή ελέγχου	Ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας και μέτρησης	Παρατηρήσεις					
	G	I	G	I								
1. Θερμοκρασία (°C)	<p>Η θερμοκρασία που μετράται κατάντι του σημείου εκβολής της θερμικής ρυπάνσεως (στο άκρο της ζώνης αναμίξεως) δεν πρέπει να υπερβάνει τη φυσική θερμοκρασία πέραν των:</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 33%; border: none;"> </td> <td style="width: 33%; border: none;"> </td> <td style="width: 33%; border: none;"> </td> </tr> <tr> <td style="border: none;">1,5 °C</td> <td style="border: none;">3 °C</td> <td style="border: none;"></td> </tr> </table> <p>Περιορισμένες γεωγραφικά παρεκκλίσεις μπορούν να αποφεύγονται από τα κράτη μέλη σε ειδικές περιπτώσεις, εάν η αρμοδία αρχή μπορεί να αποδείξει ότι οι παρεκκλίσεις αυτές δεν θα έχουν επιβλαβείς συνέπειες στην ισορροπία ανάπτυξη του πληθυσμού των ιχθύων.</p>					1,5 °C	3 °C		<p>Θερμιμετρία</p>		<p>Εβδομαδιαία, ανάντη και κατάντη του σημείου εκβολής της θερμικής ρύπανσης.</p>	<p>Απότομες τροποποιήσεις της θερμοκρασίας πρέπει να αποφεύγονται.</p>
1,5 °C	3 °C											
2.	<p>Η εκβολή θερμικής ρύπανσης δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια το να υπερβάνει η θερμοκρασία, μέσα στην ζώνη που βρίσκεται κατάντη του σημείου της εκβολής (στο άκρο της ζώνης ανάμιξης), τις ακόλουθες τιμές:</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 33%; border: none;"> </td> <td style="width: 33%; border: none;"> </td> <td style="width: 33%; border: none;"> </td> </tr> <tr> <td style="border: none;">21,5 (0)</td> <td style="border: none;">28 (0)</td> <td style="border: none;">10 (0)</td> </tr> </table> <p>Το όριο της θερμοκρασίας των 10 °C δεν εφαρμόζεται παρά κατά τις περιόδους αναπαραγωγής των ειδών που έχουν ανάγκη κρύου ύδατος για την αναπαραγωγή τους και μόνο σε ύδατα που είναι ικανά να περιέχουν τέτοια είδη.</p>					21,5 (0)	28 (0)	10 (0)	<p>Μπορεί, παρόλα αυτά, να σημειωθεί υπέρβαση των ορίων της θερμοκρασίας κατά 2 % του χρόνου.</p>			
21,5 (0)	28 (0)	10 (0)										

Παράμετρος	Υδατα σαλμονιδών		Υδατα κυπρινιδών		Μέθοδοι ανάλυσης ή ελέγχου	Ελαχίστη συχνότητα δειγματοληψίας και μέτρησης	Παρατηρήσεις
	G	I	G	I			
2. Διαλελυμένο οξυγόνο (mg/l O ₂)	50 % ≥ 9 100 % ≥ 7	50 % ≥ 9 Όταν η περιεκτικότητα σε οξυγόνο πέφτει κάτω των 6 mg/l, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 3. Η αρμοδία αρχή πρέπει να αποδείξει ότι αυτή η κατάσταση δεν θα έχει επιβλαβείς συνέπειες για την ισόρροπη ανάπτυξη του πληθυσμού των ιχθύων.	50 % ≥ 8 100 % ≥ 5	50 % ≥ 7 Όταν η περιεκτικότητα σε οξυγόνο πέφτει κάτω των 4 mg/l, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 3. Η αρμοδία αρχή πρέπει να αποδείξει ότι αυτή η κατάσταση δε θα έχει επιβλαβείς συνέπειες για την ισόρροπη ανάπτυξη του πληθυσμού των ιχθύων.	Μέθοδος του Winkler ή ειδικά ηλεκτρόδια (ηλεκτροχημική μέθοδος).	Μηνιαία, με ένα τουλάχιστον αντιπροσωπευτικό δείγμα μικρής περιεκτικότητας σε οξυγόνο κατά την ημέρα της δειγματοληψίας. Παρ' όλα ταύτα, αν αναμένονται σημαντικές ημερήσιες μεταβολές, πρέπει να πραγματοποιούνται δύο δειγματοληψίες ημερησίως.	
3. pH		6-9 (0) (1)		6-9 (0) (1)	Ηλεκτρομετρία: Βαθμονόμηση μέσω δύο ρυθμιστικών διαλυμάτων γνωστού pH, παρατηρήσιου και κατά προτίμηση εκατέρωθεν της τιμής του pH που πρόκειται να μετρηθεί.	Μηνιαίως	
4. Αιωρούμενες ύλες (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Για διήθηση σε μεμβράνη διηθήσεως 0,45 μm ή με φυγοκέντρηση (ελάχιστος χρόνος πέντε λεπτών, μέση επιτάχυνση 2 800 - 3 200 g), ξήρανση σε 105 °C ζύγιση.	Οι αναφερόμενες τιμές αφορούν μέσες συγκεντρώσεις και δεν εφαρμόζονται στα εναιωρήματα με επιβλαβείς χημικές ιδιότητες. Οι πλημμύρες είναι ικανές να προκαλέσουν ιδιαίτερα υψηλές συγκεντρώσεις.	
5. BOD ₅ (mg/l O ₂)	≤ 3		≤ 6		Καθορισμός του O ₂ με την μέθοδο του Winkler πριν και μετά την επίωση 5 ημερών σε πλήρες σκοτός σε 20 ± 1 °C (χωρίς να εμποδίζεται η αζωτοποίηση).		

Παράμετρος	Υδατα σαλμονιδίων		Υδατα κυπρινιδίων		Μέθοδοι ανάλυσης ή ελέγχου	Ελαχίστη συχνότητα δειγματοληψίας και μέτρησης	Παρατηρήσεις
	G	I	G	I			
6. Ολικός φωσφόρος (mg/l P)					Φασματομετρία απορροφήσεως. μοριακής		Όσον αφορά τις λίμνες το μέσο βάθος των οποίων κυμαίνεται μεταξύ 18 και 300 m, μπορεί ενδεχομένως να εφαρμοσθεί ο παρακάτω τύπος: $L \leq 10 \frac{\bar{Z}}{T_w} (1 + \sqrt{T_w})$ L = βάρος εκφρασμένο σε mgP ανά τετραγωνικό μέτρο επιφάνειας της λίμνης κατά τη διάρκεια ενός έτους \bar{Z} = μέσο βάθος της λίμνης εκφρασμένο σε μέτρα T _w = θεωρητικός χρόνος ανανέωσης των υδάτων της λίμνης εκφρασμένος σε έτη. Στις άλλες περιπτώσεις, οι οριακές τιμές των 0,2 mg/l για τα υδατα σαλμονιδίων και 0,4 mg/l για τα υδατα κυπρινιδίων εκφρασμένα σε PO ₄ , μπορούν να θεωρούνται ως ενδεικτικές τιμές που επιτρέπουν τη μείωση του ευτροφισμού.
7. Νιτρικά (mg/l NO ₃)	≤ 0,01		≤ 0,03		Φασματομετρία απορροφήσεως. μοριακής		
8. Φαινολικές ενώσεις (mg/l C ₆ H ₅ OH)		(²)		(²)	Γευστική εξέταση		Η γευστική εξέταση πραγματοποιείται μόνον εάν πιθανολογείται η παρουσία φαινολικών ενώσεων.
9. Υδρογονάνθρακες με προέλευση το πετρέλαιο		(³)		(³)	Οπτική εξέταση Γευστική εξέταση	Μηνιαίως	Οπτική εξέταση πραγματοποιείται κάθε μήνα. Η γευστική εξέταση πραγματοποιείται εάν πιθανολογείται η παρουσία υδρογονανθράκων.

Παράμετρος	Υδατα σαλμονιδών		Υδατα κυπρινιδών		Μέθοδοι ανάλυσης ή ελέγχου	Ελαχίστη συχνότητα δειγματοληψίας και μέτρησης	Παρατηρήσεις
	G	I	G	I			
10. Αμμωνία μη ιονισμένη (mg/l NH ₃)	≤ 0,005	≤ 0,025	≤ 0,005	≤ 0,025	Φασματομετρία μοριακής απορρόφησης δια του κυανού της ινδοφαινόλης ή κατά τη μέθοδο του Νέσσελερ που σχετίζεται με τον προσδιορισμό του pH και της θερμοκρασίας.	Μηνιαίως	Οι τιμές για την αμμωνία δύνανται να υπερβάνουν το όριο, εφόσον πρόκειται για μη σημαντικές τιμές που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια της ημέρας.
11. Συνολικό αμμώνιο (mg/l NH ₄)	≤ 0,04	≤ 1 (*)	≤ 0,2	≤ 1 (*)	Μέθοδος DPD (διαβυλοπαραφασφαινοδιαμίνη).	Μηνιαίως	Οι τιμές I αντιστοιχούν σε pH 6. Μεγαλύτερες συγκεντρώσεις συνολικού χλωρίου γίνονται δεκτές, εφόσον το pH είναι υψηλότερο.
12. Συνολικό υπο-λειμματοικό χλώριο (mg/l HOCl)		≤ 0,005		≤ 0,005	Φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.	Μηνιαίως	Οι τιμές I αντιστοιχούν σε σκληρότητα του ύδατος ίση προς 100 mg/l CaCO ₃ . Για σκληρότητα περιλαμβανομένη μεταξύ 10 και 500 mg/l, οι αντίστοιχες οριακές τιμές μπορούν να ανευρεθούν στο παράρτημα II.
13. Συνολικός ψευδάργυρος (mg/l Zn)		≤ 0,3		≤ 1,0	Φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.	Μηνιαίως	Οι τιμές G αντιστοιχούν σε σκληρότητα ύδατος 100 mg/l CaCO ₃ . Για σκληρότητα περιλαμβανομένη μεταξύ 10 και 300 mg/l, οι αντίστοιχες οριακές τιμές μπορούν να ανευρεθούν στο παράρτημα II.
14. Διαλυμένος χαλκός (mg/l Cu)	≤ 0,04		≤ 0,04		Φασματομετρία ατομικής απορρόφησης.	Μηνιαίως	Οι τιμές G αντιστοιχούν σε σκληρότητα ύδατος 100 mg/l CaCO ₃ . Για σκληρότητα περιλαμβανομένη μεταξύ 10 και 300 mg/l, οι αντίστοιχες οριακές τιμές μπορούν να ανευρεθούν στο παράρτημα II.

(1) Οι τεχνικές διακυμάνσεις του pH κατ' αναλογία προς τις μη επηρεαζόμενες τιμές δεν πρέπει να υπερβαίνουν ± 0,5 μονάδες pH εντός των ορίων των συμπεριλαμβανομένων μεταξύ 6,0 και 9,0 υπό την προϋπόθεση ότι οι διακυμάνσεις αυτές δεν αυξάνουν τη βακτηριακή ανάπτυξη των εμφανιζόμενων εντός του ύδατος.

(2) Οι φανολικές ενώσεις δεν πρέπει να εμφανίζονται σε συγκεντρώσεις τέτοιου βαθμού ώστε να αλλοιώνουν τη γεύση του γάλακτος.

(3) Τα παράγωγα πετρελαίου δεν πρέπει να εμφανίζονται στα ύδατα σε τέτοιες ποσότητες ώστε:

- να σχηματίζουν ορατή κηλίδα στην επιφάνεια του ύδατος, ή να εναποθέτονται ανά στρώματα στην κοίτη των ρεόντων υδάτων και των λιμνών,
- να προσδίδουν στους γάλακτες αισθητή γεύση υδρογονανθράκων,
- να επιφέρουν επιβλαβείς συνέπειες στους γάλακτες.

(4) Σε ειδικές γεωγραφικές ή ελμιματολογικές συνθήκες, και ιδίως στην περίπτωση χαμηλών θερμοκρασιών του ύδατος και ελαττωμένης αζωτοποίησης ή όταν η αρμοδία αρχή είναι σε θέση να αποδείξει ότι δεν υφίστανται επιβλαβείς συνέπειες για την ισορροπία ανάπτυξης των γάλακτων, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν τιμές ανώτερες του 1 mg/l.

Γενική παρατήρηση

Υπογραμμίζεται ότι, όσον αφορά τον προσδιορισμό των τιμών των παραμέτρων, εκάζεται ότι οι άλλες παράμετροι, είτε αναφέρονται στο παρόν παράρτημα, είναι ευνοϊκές. Τούτο συνεπάγεται ιδίως ότι οι συγκεντρώσεις σε βλαπτικές ουσίες διάφορες από τις απαριθμούμενες δεν είναι μεγάλες.

Εάν δύο ή περισσότερες επιβλαβείς ουσίες εμφανίζονται αναμειγμένες, είναι δυνατόν να προκύψουν σημαντικά σφαιρική προβλήματα (προσδετικά ή ανταγωνιστικά και συνεργατικά προβλήματα).

Συντομογραφίες:

G = οδηγός

I = επιτακτικό

(O) = δυνατός αποκλίσεις σύμφωνα με το άρθρο 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΙΑΛΕΛΥΜΕΝΟ ΧΑΛΚΟ

Συνολικός ψευδάργυρος

(βλέπε παράρτημα Ι αριθμός 13, στήλη «Παρατηρήσεις»)

Συγκεντρώσεις σε συνολικό ψευδάργυρο (mg/l Zn) σε συνάρτηση με ποικίλες τιμές σκληρότητας του ύδατος, μεταξύ 10 και 500 mg/l CaCO₃:

	Σκληρότητα του ύδατος (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Ύδατα περιέχοντα σολομονίδες (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Ύδατα περιέχοντα κυπρινίδες (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Διαλελυμένος χαλκός

(βλέπε παράρτημα Ι αριθμός 14, στήλη «Παρατηρήσεις»)

Συγκεντρώσεις σε διαλελυμένο χαλκό (mg/l Cu) σε συνάρτηση με διαφορετικές τιμές σκληρότητας του ύδατος, μεταξύ 10 και 300 mg/l CaCO₃:

	Σκληρότητα του ύδατος (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	300
mg/l Cu	0,005 ⁽¹⁾	0,022	0,04	0,112

(¹) Η παρουσία ιχθύων σε ύδατα περιέχοντα μεγαλύτερες συγκεντρώσεις χαλκού είναι δυνατόν να δεικνύει την ύπαρξη διαλελυμένων οργανικών ενώσεων του χαλκού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Μέρος Α

Καταργούμενη οδηγία με τις διαδοχικές τροποποιήσεις της

(περί των οποίων το άρθρο 17)

Οδηγία 78/659/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 1) ⁽¹⁾	
Οδηγία 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48)	Μόνον όσον αφορά το παράρτημα Ι στοιχείο γ)
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 807/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 36)	Μόνον όσον αφορά το παράρτημα ΙΙΙ σημείο 26

Μέρος Β

Κατάλογος ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο

(περί των οποίων το άρθρο 17)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας ενσωμάτωσης
78/659/ΕΟΚ	20ή Ιουλίου 1980
91/692/ΕΟΚ	1η Ιανουαρίου 1993

⁽¹⁾ Η οδηγία 78/659/ΕΟΚ τροποποιήθηκε και από τις ακόλουθες μη καταργούμενες πράξεις:

- πράξη προσχώρησης του 1979,
- πράξη προσχώρησης του 1985,
- πράξη προσχώρησης του 1994.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 78/659/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 1 παράγραφος 3 εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 1 παράγραφος 3 εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 1 παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο α)
Άρθρο 1 παράγραφος 3 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο β)
Άρθρο 1 παράγραφος 4 εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 1 παράγραφος 4 εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 1 παράγραφος 4 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο α)
Άρθρο 1 παράγραφος 4 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 1 παράγραφος 4 στοιχείο β)
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6 παράγραφος 1 εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 6 παράγραφος 1 εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 6 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 6 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 6 παράγραφος 2
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9	Άρθρο 9
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11	Άρθρο 11
Άρθρο 12	Άρθρο 12
Άρθρο 13 παράγραφος 1 και άρθρο 14	Άρθρο 13
Άρθρο 15 πρώτο εδάφιο εισαγωγικό μέρος	Άρθρο 14 πρώτο εδάφιο εισαγωγικό μέρος
Άρθρο 15 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση	Άρθρο 14 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)
Άρθρο 15 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 14 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
Άρθρο 15 πρώτο εδάφιο τρίτη περίπτωση	Άρθρο 14 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)
Άρθρο 15 πρώτο εδάφιο τέταρτη περίπτωση	Άρθρο 14 πρώτο εδάφιο στοιχείο δ)
Άρθρο 15 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 14 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 16	Άρθρο 15
Άρθρο 17 παράγραφος 1	—
Άρθρο 17 παράγραφος 2	Άρθρο 16
—	Άρθρο 17
—	Άρθρο 18
Άρθρο 18	Άρθρο 19
Παράρτημα I	Παράρτημα I
Παράρτημα II	Παράρτημα II
—	Παράρτημα III
—	Παράρτημα IV